

OZAN OLGAÇ

- Őirler -

Yayın Tarihi:

10.6.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Açıkla(yama) ma! (Dolayısıyla şiirde değil)

- sevgime -

kelime kelime kelime..... kelime kelime kelime...

son zamanlarımda ne de çok yaşıyorum bu yetersizliği beynimde... hiçbir çabam fayda etmiyor yüreğimden çıkan... bak yine olmadı... yüreğimden taşan demeliydim... yok yok... yüreğimden çağlayan! off! bu ne kadar iç gıcıklayan tatlı bir uğraş, daha kaba bir tabirle; bu nasıl bir tatlı beladır böyle! ?

bu acizliği son zamanlarımda durmadan karşımda buluyorum; Hiçbir çabam fayda etmiyor yüreğimden çağlayan aşk selinin seslerini kelimelere dökmeye, sevginle ruhuma kattığın renk cümbüşünü adlandırmaya, kalbimde kurduğun çiçek bahçesinin kokusunun yaşattığı sarhoşluğu anlatmaya...

yapamıyorum ve sanırım yapamayacağımda...

hem ben kimim ki?

yüzyıllar boyu bir çok ünlü, hatta efsaneleşmiş şair,yazar, edebiyatçı milyonlarca kelime kullandı, kullandı da tatmin olmadı... ben kimim ki bir iki cümle kurup, döneceğim arkamı sana sevgimi anlatmanın verdiği huzurla... ben kimim ki, iki şiir dile getirip uyuyabileceğim sana aşkı ifade edebilmenin verdiği rahatlıkla... ben kimim ki...

yapamıyorum sevgilim; anlatamıyorum...

işte bu yüzden sen her gece benim rüyamdasın, bu yüzden her saniye aklımdasın; Durmadan durmadan sen nerede ne yapıyor olursan ol ben düşlerimdeki varlığına, çakır keyfimi tarife çalışıyorum çocukça bir hevesle, hiçbir zaman başaramayacağımı bilsemde hayalperest bir heyecanla...

git bir tanem... git niagara şelalesine, iflah olmaz hırçınlıkla birbirine çarpan su taneciklerinin sesini dinle, güneşle seviştikleri noktadan coşan renk cümbüşünü gözle ve ikisinin birleştiği noktada topraktan fışkıran yaşam filizlerini kokla, hissettiğin duyguyu milyon kere aşkla çarp, milyon kere sevgiyle topla topla topla sonra yine çarp...

ifade edebilmek o kadar zor ki...

Belki de bu yüzden 'seni seviyorum' kelimesini icad etmişler! ...

OZAN OLGAÇ

Aşk Limanı

Bir şeyler olacak...Hissediyorum...

Keskin bir virajdan dönecek ruhum...

'Virajı alamayarak şarampole yuvarlanan hayatın içinden hiç bir şey çıkmadı! ' yazacak gazeteler üçüncü sayfalarında...

Bir iz arayacak polisler, ölüme dair...
Bulamayacaklar...

Ben, yaşam treninden inmiş olacağım en son uğranılan 'sen' durağında...
Sen, benim sonsuzluğum olacaksın...

Bir rüya yaratacak periler bulutların ötesinde...
Bizi arayacak melekler; ikametgahımıza refakat için...
Bulamayacaklar...

Biz, düş gemisinden inmiş olacağız en son yanaşılan 'aşk' limanında...

Birşeyler olacak...
Biliyorum...

OZAN OLGAÇ

Davet

Düş yolculuğunda paylaşılmış saatlerdi hepsi sadece.

Uyanıldığında kabusa yenik düşmenin verdiği korkunun ardından yaşanan, yüz kızartıcı rahatlama ile geçen vakitlerde, düşünülen sadece; farkında olmadan neler yapıldığıydı.

Kendinde değilken yaptıklarını açıklamaya gerekte yoktu oysa...

Hayaldi ve bitmişti.

Gerçek yaşamın en kargaşalı zamanında oldunduğu hatırlandı birden.

Saate bakıldı.

Geç kalınmıştı varlığımıza sunulan 'huzur' senaryosunun, bize ait repliğine.

Telaşla kalkıldı yataktan.

Ardımızda bıraktığımız dağınıklığı hiç umursamadan çıkıldı sahneye.

Neden rötar yapıldığının farkedilmemesi için,
yaşanılan suçluluk duygusunu bastırabilmek için,
daha bir ciddiyetle sarmalandı 'hayat'

Düş sona ermişti artık.

Yapılacak şey hep aynıydı.

Ben seninle yaptığım paylaşımları sevdim aslında,
daha yoğun yaşamak arzusuydu bizi uyandıran.

Kalkmasaydık ne olacaktı?

Kızalar mıydı bize rötar yaptığımız için?

Kalkmasaydık, kovarlar mıydı bizi hayattan?

Yüreğimde çınlattığın uyarı tonu olmasaydı bunu öğrenmek acı verir miydi ruhuma?

Bilmemek daha güzel sanırım, bilmemek daha kolay.

Şimdi saatim gelince yine uykuya dalacağım.

Panikle ardımda bıraktığım dağınıklığa uzanacağım, düzeltmeye gerek duymadan,
yaşadığım duygu yoğunluğuna yenik düşerek.

Rüyaya dalmak çok zor olacak bir kaç gece.

Yatak... Eskisi gibi olmayacak... (Kokun hala orada olacak)

Düşüme ortak olduğun için bir rahatsızlık varsa içinde, hatta bir pişmanlık.

Elden ne gelir ki?

Bilmen gereken tek şey var aslında;

O düşü benden başka hiç kimse görmedi, bizden başka hiç kimse bilmeyecek...

O halde gel hayattaki rolümüze kaldığımız yerinden devam edelim...

Sen benim seyircim ol..

Ben senin...

OZAN OLGAÇ

Düş Kelimeleri

Herşeyin ötesinde,
Yıldızların bile gerisinde,
Bir dünya var düşlerimde...

Yalnızlığın arlanmaz bir sarmaşık gibi,
Tüm dertlere apansız sarıldığı,
Umutlarıma kök salarak,
Kendi kanıyla beslediği...

Kederlerimin güneşle seviştiği,
Sonsuzlukla vals yaptığı...
Hırçın bir bulutun üzerime,
Sahipsiz bir çocuk gibi ağladığı...

Bir evren var düşlerimde...

Çaresizliğin salgın hastalık olup,
Kimseyi atlamadan,
Özenle kırıp geçirdiği...
Lanetle demlenen bir rüya...

Öyle bir rüya ki,

Sabaha denk düşen vakitlerde,
Ortaya çıkan bir karabasan,
Basıyor tüm ruhumu,
Talan ediyor geriye kalan özlemlerimi...

Sevgilerine sığınsan nafile...
Elimdeki sönmük meşale inatla,
Kendinden baskın ışıkları kokluyor,
Amaçsız bir köpek gibi...

Çıt çıksa uyanacağım sanki,
Sessizlik sinsî bir yorgan,
Ter kusuyor son umutlarıma...

Değişecek bir gün bunlar,
Yokuş aşağı giden,
Kırmızı kurdelası uçuşan,
Paslı demire sımsıkı tutunmuş,
Gürültülü bir kız, kızığı ile,

Gelip kurtaracak beni.

Uyandıracak demir tekerleklerinin,
Akıl almaz hovardalığı beni geçmişimden.

Pembe günlere,
Mutluluk yeşeren bahçelere götürecek beni..
Saçlarının sabun kokusu sinmiş kurdelasını çıkarıp,
Tazelğine bağlayacak beni...

OZAN OLGAC

Kurcalama-2

Hayat senden sonra başlasaydı,
Kaç aylıktım şimdi?

Yürüeyebilir miydim şu anda?

Konuşabilir miydim?

İlk kelimem ne olurdu?

Ağlayabilir miydim doyasıya,
Bir sıcak kucaklama için?

Uyuyabilir miydim masal dinlemeden?

Korkar mıydım gök gürültüsünden? ...

Hayat senden sonra başlasaydı,
Bahseder miydim ölümden?

OZAN OLGAC

Kurcalama

Düşleri mi kurmalıydım gökyüzünde uçuşan renkleri en ince ayrıntısına kadar görebilmek için?

Gözlerimi kapayıp dilekler mi dilemeliydim, en uzağımdaki 'seni' bir kırpışta karşıma alıvermek için?

Sessiz mi kalmalıydım, her geçen gün daha da yabancılaştığım kalabalığa, suskun gözükmek için?

Sakin mi olmalıydım geçen zamanın 'sensizlik' hanesine tek tek dakikalar sıralamasına karşı?

Ya yanımda olsaydın?

Ya yanımda olsaydın!

Becerebilir miydim şimdiki gibi gözyaşlarımı çenemden damlatabilmeyi?

OZAN OLGAÇ

Özlem

Sen her bakışımda
Milyonlarcası içinden
Bir saniyede seçip buluverdiğim
Bir yıldızsın...

Görebildiğim ama ulaşamadığım bir yıldız...
Bu yüzden adını, Özlem koydum.

OZAN OLGAC

Ruhumun Düş Bahçesi'nde

Benim hayallerim var
Hiçbir zaman gerçekleşmeyecek.
İnsanlarım var, sizinle ölecek.
İsimlenmeden sislenecek rüzgarlarım,
Çiçeklerim var.
En güzeli, sevdalarım var.
Şizi göremeden sönüp gidecek aşk balonlarım var.
Üstünüze üç vakte kadar serpilecek buğdaylarım var
Bereketlendirecek...
Ruhunuzu sevdirecek, size, sizi gösterecek
Aynalarım var...

Birşeyler var... Hiç tükenmemiş
Yağmur yağdıkça üzerimde yeşeren.
Bir şeyler var... Hiç el değmemiş
Güneş açtıkça filizlenen.

OZAN OLGAÇ

Sabahın Habercisi

Beyaz bir tül,
Rüzgar estikçe odama dolan...
Beraberinde,
Akdeniz kokan sahil özlemi.
Ve martıların yaşam senfonisi.

Açık pencereden odama dolan
Beyaz bir tül;
Sabahın habercisi.

OZAN OLGAÇ

Sen Zamanı

Tarihler icad olmadan önce sevseydim seni,
Aylardan 'sen' ayıydı şimdi...

Mevsimler 'İlksen' le başlamış,
'Sonsen' le bitmişti...

Saatler hep 'Aşka çeyrek var' ı gösterirdi.
Ve vakitler hep sevgi üstü yaşanan, meşk dakikalarıyla demlenirdi...

Sen gözünü açtığın vakit kalkardı insanlar yataklarından.

Sen güldüğün zaman başlardı hayat,

Sen ellediğin vakit yumuşardı yüreği taş olmuş sevgiler...

Tarihler icad olmadan önce sevseydim seni,
Ne dört mevsim böyle isimlenirdi,
Ne de yıl 365 güne sindirilebilirdi...

Ben yüreğimdeki 'sen'i

Ne güne,
Ne aya,
Ne de koskocaman bir yıla sığdırabilirim sevgilim...

Ben seni ruhumda yaşattığım,
Sevgi ömürleriyle süresizleştirilmiş,
Gökkuşuğu evrenime yerleştirdim...

Ve orada olduğun sürece,
Şimdiye kadar keşfedilmiş hiçbir zaman dilimi,
Bendeki sonsuzluğunu isimlendiremeyecek.

OZAN OLGAÇ

Seni düşlediğim vakitlerde

Ne zaman bir, hüzün dolsa ruhuma,
Seni anımsar düşlerimdeki kelimeler...
Duru bir yağmur ıslatır hayallerimi,
Silkinir kalkarım uzak şehirlerdeki yalnızlığımdan...

Ne zaman bu şehri koklasam,
Hep seni hatırlar yüreğimdeki kelebekler...
Bir cümbüş misali uçurlar sevgilerime; rengarenk...

Ne zaman 'sen' dolsa benliğime...

Taze bir yonca gibi yeşerir düşlerim...

Saf bir tebessüm sarmalar gözlerimi...

Pembe bir sis kucaklar hayallerimi...

Tatlı bir buğu selamlar, sana koşan sözcüklerimi...

Ne zaman 'sen' dolsa benliğime

Hep sihirli notalar dolaşır senden uzak yüreğimi, senin olmadığın şehirlerde....

OZAN OLGAÇ

Seni Seviyorum

Sevgim, yanına seni koyunca ufaldıkça ufalıyor...

Katlıyorum onu onlarla, milyonlarla...

Yüreğine erişebilsin diye, ruhuna yakışabilsin diye...

Baktım olmuyor... Haykırıyorum 'SENİ SEVİYORUM! ' diye...

O sonsuz güzelliğinden, beni duyabilesin diye

OZAN OLGAÇ

Ses

Sadece, kuşların sesini duymak istiyorum,
Gökyüzünden üzerime...
Ne ışık istiyorum, ne de yıldız,
Sadece, kuş sesi...
-Hayatımda değişmeyen tek şey-

Ne kadar hüzünlü olsam da,
Ne kadar gülüyor olsam da,
Değişmeyen o sesi...

Ama...

Şimdi bir ses daha var kulaklarımda,
Değişmeyen bir ses daha,
Bilinmeyenden, yüreğime...

Artık...

Hem ışık olsun istiyorum,
Hem de yıldız...
Ve o ses,
Hayatımda değişen tek şey...

Ne kadar kirli olsam da yaşam yüzünden,
Ne kadar sıradanlaşsam da zaman yüzünden,
Her gün değişen,
Senin yüreğinden, benim yüreğime,
Bir ses daha var kulaklarımda,
Değişik bir ses daha...

OZAN OLGAÇ

Sokak Lambası

En büyük dostum,
Beni hiç terketmeyen.
Işıyla,
Eski bir sokak lambası.

Kaç yıl oldu bilinmez
Beraber içtiğimiz günlerin hesabı.
Kaç sır oldu bilinmez, paylaştığımız...

Seni her andığımda benlesin sokak lambası
Biliyorum ki beni hiç terketmeyeceksin
Gün olup gidecek olsam
Ardımdan yaş dökmeyeceksin

Bir gün olsun nefesin
Canlan gel koynuma...
Hadi be sokak lambası
Saat yedi oldu, neredesin?

OZAN OLGAC

Umut

Senin yüređin sođudu sadece
Hiçbir Şey kaybetmedin kendinden.
İçindeki ateŐ, hiçbir zaman sönmeyecek,
Bir gün yeniden ısıtacak seni...

Sođuk havalarda dolaŐma fazla,
Baktın rahatsız oluyorsun
Çek git, göçmen kuş misali.
Ruhun hep sıcak kalsın içinde...

Rüzgarda durma fazla
Baktın bir ürperti geldi içine,
Kapat kapını pencereni, kal biraz öylece,
İçerde, kendinle...

Hadi... zerine birşeyler rt.
Ayağını koma açıkta...
Kıvrıl iyice yorganının içine,
BaŐını göğsüme yasla.

Senin yüređin sođudu sadece
Hiçbir Şey kaybetmedin kendinden.
İçindeki ateŐ, hiçbir zaman sönmeyecek,
Bir gün yeniden, ısınacaksın...

OZAN OLGAÇ

Yalnızlığım Ağlayan

Hüzün mü var havada?
Yoksa gerçekten, yağmur mu yağacak?
Sađanak karanlığı mı çöken?
Yoksa yine, ruhum mu ağlayacak?

Dost! Yüređim bulut olacak...
Duyuyor musun?
Gök gürültüsü! ...
(Telefon sesi olmuş giriyor kulağına?)

Gökyüzü değil kararan dost!
Birazdan,
Sensizliđim ağlayacak.

OZAN OLGAC